

Laura Maaskant: Leef!

In 2009 is Laura Maaskant behandeld voor een kwaadaardige tumor bij haar ribben. Ze is dan vijftien jaar. Na een intensief, regulier behandeltraject lijkt de kanker uit haar lichaam verdwenen. Ze haalt haar vwo-diploma en gaat kunstgeschiedenis in Amsterdam studeren. Maar als ze twintig is, blijken er uitzaaiingen in haar longen te zitten. Haar levensverwachting raakt opeens beperkt. Het eind is in zicht, ook al is volledig onbekend wanneer dit eind zal zijn. Opnieuw een zware kuur ondergaan wijst Laura af. Ze kiest voor kwaliteit van leven met haar familie, vrienden en trouwe viervoeter Tirza.

Leef!

De nieuwe diagnose maakt veel los. Hoe te leven als je weet dat de toekomst niet meer oneindig ver vooruit in de tijd ligt? Wat te doen met dromen waarvan je weet dat ze nooit meer uit kunnen komen? Laura leert in het nu te leven. Ze besluit een boek te schrijven. In eerste instantie schrijft ze voor zichzelf, maar in 2014 verschijnt *Leef!*. Het gaat over een jonge vrouw met kanker, maar meer nog gaat het over het leven zelf. Over de liefde voor het leven. Over de hemel op aarde zien, hier en nu.

“Leven is het afpellen naar de herinnering van de perfectie waarmee je bent geboren.”

Eigenlijk is het boek een oproep aan de lezer om zelf de schoonheid van de nu-momenten te herkennen en te beleven. De boodschap slaat enorm aan. Laura wordt uitgenodigd voor radio- en tv-programma's. Andries Knevel (Knevel & Van den

Brink), Annemiek Schrijver (*De Verwondering*), Umberto Tan (RTL Late Night), Arie Boomsma (*De Wandeling*), Coen Verbraak (*Kijken in Ziel*), iedereen wil haar zien en spreken. Iedereen is geraakt door Laura's stralende verschijning. Ze belichaamt letterlijk de schoonheid van het nu.

Zintuigen

Ondertussen heeft Laura haar studie aan de universiteit opgegeven en werkt ze bij *MarleenKookt* in Amsterdam in de keuken als receptontwikkelaar. In het moment leven heeft haar zintuigen verscherpt. “Als we onze zintuigen gebruiken”, zegt ze ergens in een interview, “zien we wat de natuur om ons heen ons geeft. Echt, er is zoveel schoonheid.” Op een unieke manier krijgt dit bij de ontwikkeling van recepten verder gestalte. Laura geniet van de wereld van de smaken en geuren; ze geniet ervan nieuwe vegetarische gerechten samen te stellen.

Geluk

Uiteindelijk is kanker voor Laura een middel geworden om dichtbij het leven te komen. In plaats van te lijden over de korte tijd die ze nog heeft, heeft ze het lijden omarmd. Door het te omarmen ontstond er als het ware een bodem in de put die lijden heet. Vanaf een bodem kun je weer gaan bouwen. Laura bouwt aan het geluk en de vrede in zichzelf. “Wanneer het lijden er mag zijn,” zo weet ze, “kan het geluk heel groot worden.” Ze ervaart het leven als zinvol en rijk, en beseft dat ontwikkeling nog steeds gaande is. Wanneer ze bijvoorbeeld een interview met zichzelf van een jaar geleden terugziet, herkent ze zich niet meer ten volle. De beelden van toen werpen een blik in haar ziel van dát moment, van toen. Nú zit ze in een ander moment. <

www.LauraMaaskant.nl

www.MarleenKookt.nl

Het toneelstuk “Leef!”, waarin Laura Maaskant wordt gespeeld door Jamie Grant, is t/m mei 2016 in het theater.

